

تنوع گونه‌ای کنه‌ها و تغییرات انبویی جمعیت گونه‌های زیان آور غالب روی هشت رقم پسته در شهرستان مهولات، استان خراسان رضوی

مجتبی بوتیمار^{*} - حسین صادقی نامقی^۲

تاریخ دریافت: ۱۵/۱/۸۸

تاریخ پذیرش: ۹/۸/۸۸

چکیده

در سال‌های ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷، تنوع گونه‌ای کنه‌های متعدد از باغ‌های پسته با جمع‌آوری نمونه‌های متعدد از باغ‌های پسته در نقاط مختلف شهرستان مهولات برای اولین بار بررسی گردید. هشت رقم پسته شامل اکبری، اوحدی، بادامی سفید، برگ سیاه، قرمز، کله قوچی، گرمه و ممتاز از لحاظ شدت آلودگی به دو گونه از کنه‌های زیان آور غالب در باغ پسته ایستگاه تحقیقات کشاورزی شهرستان مهولات در طول فصل رشد مورد مقایسه قرار گرفتند. در این بررسی Shevtchenkella recki (Bagd.) برازی کنه متعلق به ۹ جنس، ۷ خانواده و ۳ راسته شناسایی شدند که چهار گونه از آنها گیاهخوار بودند. گونه‌ی Tyrophagus brevicrinatus Robertson و Typhlodromus bagdasarjani Wainstein & Arutunjan برازی ایران و گونه‌های Tenuipalpus granati Sayed و Sh. recki برای شهرستان ثبت جدید اعلام می‌شوند. در بین گونه‌های گیاهخوار، گونه‌های غالب شناخته شدند. تجزیه واریانس تفاوت آلودگی ارقام مختلف پسته به جمعیت کنه‌های گیاهخوار غالب را در سطح احتمال ۵٪ معنی‌داری نشان داد. رقم‌های قرمز، اوحدی و کله قوچی بیشترین و رقم گرمه کمترین آلودگی را به کنه‌های گیاهخوار غالب داشتند. در این بررسی بیشترین Sh. recki به کنه‌های گیاه خوار در ماده‌ای مرداد و شهریور دیده شد. در بین ارقام مختلف پسته کمترین و بیشترین تراکم جمعیت کنه‌ی آلودگی به ترتیب در رقم‌های گرمه و کله قوچی و در مورد کنه Tenuipalpus granati Sayed، کمترین و بیشترین انبویی جمعیت ترتیب روی گرمه و رقم اوحدی ثبت گردید. انبویی جمعیت هر دو گونه کنه در سطح زیرین برگ‌های پسته در ارقام مختلف بیشتر بود.

واژه‌های کلیدی: پسته، کنه‌های زیان آور و مفید، انبویی جمعیت، Tenuipalpus granati Shevtchenkella recki

اقتصادی آن بیشترین مطالعات روی آفات پسته توسط محققان ایرانی انجام گرفته است (به عنوان مثال ۱۳۱۱، ۹۶، ۵ و ۲۱). مروری بر منابع مرتبط با کنه‌های پسته نشان داد که تقریباً زاده و صفوی (۶) کنه کنه‌های اریوفید در باغ‌های پسته استان کرمان وجود دو گونه‌ی Nalepa pistaciae Eriophyes از خراسان گزارش کردند. مهرنژاد و دانشور (۱۸) در مطالعه‌ای بر روی A. stefanii و Aceria pistaciae Nal. از گزارش A. stefanii Nal. و Aceria pistaciae Nal. نمودند. کمالی و همکاران (۱۲)، سمیع و همکاران (۹) و خانجانی و A. stefanii Nal. از خانواده Eriophyidae در ایرانی نژاد (۷) نیز به وجود حداد (۱۰) اشاره کردند. Tenuipalpus granati از خانواده Eriophyidae Nal. و گونه‌ی Tenuipalpus granati از خانواده Tenuipalpidae را پسته اشاره کردند. صادقی و زارع (۲۰) ضمن بررسی بندپایان جنگل‌های پسته خراسان کنه گونه‌ی Aceria pistaciae Nalepa را از بخش کلات نادری جمع‌آوری و گزارش نمودند. مهرنژاد و اوکرمن (۱۹) در یک بررسی

مقدمه

شهرستان مهولات با حدود ۱۱ هزار هکتار باع پسته و ۱۰ هزار تن تولید سالانه مقام نخست را در بین شهرهای پسته‌خیز استان خراسان رضوی دارا می‌باشد (۸ و ۱۰). عوامل متعددی در کاهش عمل کرد باع‌های پسته منطقه نقش دارند. حمله آفات و در بین آنها کنه‌ها از جمله این فاکتورها هستند که هر ساله خسارت قابل ملاحظه‌ای به درختان پسته وارد می‌کنند بطوری که کشاورزان منطقه ناگریز از چندین بار سماپاشی می‌باشند (مدیریت اسبق جهاد کشاورزی شهرستان).

با توجه به قدمت کاشت پسته در ایران و همچنین اهمیت

۱ و ۲- دانشجوی سابق کارشناسی ارشد و دانشیار گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد (Email: mbuotimar@yahoo.com) - نویسنده مسئول:

و با استفاده از مخلوط هویر (۱۶) اقدام به تهیه پرپاراسیون‌های میکروسکپی شد. اسلامیدهای تهیه شده به مدت یک هفته درون آون با دمای ۴۵ تا ۵۰ درجه سانتی گراد داده شدند (۶). پس از خشک شدن اسلامیدهای شناسایی مقدماتی نمونه‌ها با کمک منابع موجود (۶ و ۱۵) انجام گرفت. شناسایی قطعی نمونه‌های اریوفید توسط دکتر هونگ (دانشگاه نانجینگ چین) و سایر نمونه‌ها توسط دکتر اوکرمن (افریقای جنوبی) انجام گرفت. میانگین فراوانی گونه‌ها در نمونه‌ها مبنای تعیین غالبیت گونه‌ها بود. در مورد کنه‌های خانواده اریوفیده که شناسایی گونه‌ی آنها قبل از تهیه پرپاراسیون مقدور نیست، از اریوفیدهای جمع آوری شده از نقاط مختلف و در تاریخ‌های متفاوت ۵۰ عدد کنه بطور تصادفی انتخاب و از آنها اسلامید میکروسکپی تهیه شد. با مطابقت اسلامیدهای با نمونه‌های شناسایی شده توسط دکتر هونگ، ضمن شناسایی، تعداد هریک از گونه‌ها ثبت و براساس فراوانی هر گونه در این نمونه‌ی ۵۰ تایی، گونه غالب در منطقه مشخص گردید. تعدادی از نمونه‌های مستند نزد دکتر هونگ و اوکرمن، و تعدادی نیز در مجموعه گروه گیاه‌پزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی نگهداری می‌شود.

بررسی انبوهی و تغییرات جمعیت گونه‌های غالب کنه روی ارقام پسته- تغییرات جمعیت کنه‌های *Sh. recki* و *T. granati* روی ارقام مختلف پسته رایج در منطقه در سال ۱۳۸۷ طی ماه‌های مرداد، شهریور و مهر در باغ پسته ایستگاه تحقیقات کشاورزی شهرستان مهولات روی هشت رقم پسته بررسی گردید. لازم به ذکر است که باغ پسته ایستگاه تحقیقات کشاورزی شهرستان مهولات به وسعت ۵ هکتار، در سال ۱۳۷۶ احداث و در آن ۸ رقم پسته کاشت و نگهداری می‌شود. ضمناً در طول دوره نمونه برداری هیچ گونه مبارزه شیمیایی علیه آفات در این باغ اجرا نشد. نمونه برداری‌ها در یک دوره ۲ ماهه و در ۴ نوبت بدین ترتیب انجام گرفت که در هر تاریخ نمونه برداری ۸ نمونه، هر نمونه شامل ۵۰ برگ نسبتاً یک اندازه بود که بطور تصادفی از ۵ درخت علامت‌دار برای هر رقم (هر درخت ۱۰ برگ از جهات مختلف آن و معمولاً از ارتفاع ۱/۵ متری سطح زمین) جمع آوری و در کیسه‌های پلاستیکی جداگانه قرارداده و پس از نصب برچسب مشخصات به آزمایشگاه منتقل و در آنجا با استفاده از بینوکولر همان روز و یا حداقل ۲۴ ساعت بعد شمارش کنه‌ها انجام می‌گرفت. در برآورد انبوهی جمعیت کنه‌های هر نمونه، ۱۰ برگ بطور تصادفی از هر کیسه پلاستیکی حاوی ۵۰ برگ انتخاب و شمارش جمعیت هریک از گونه‌های غالب انجام می‌گرفت. لازم به ذکر است که بر اساس بررسی‌های فونستیک سال اول این تحقیق، از دو گونه اریوفید پسته *Sh. recki* بسیار ناچیز بود. لذا در آمار برداری‌ها کلیه اریوفیدهای مشاهده شده در نمونه‌ها بحساب گونه *Sh. recki* ثبت شد.

فونستیک ۱۴ گونه کنه از خانواده‌های مختلف از روی پسته اهلی و حشی از استان کرمان گزارش کردند. اخیراً نگارنده‌گان گونه *Shevtchenkella recki* (Bagd.) را برای اولین بار از روی پسته اهلی (*Pistacia vera* L.) در شهرستان مهولات و مشهد جمع آوری و گزارش کرده اند (۴). این گونه برای اولین بار در دنیا توسط باگدادساریان (۱۵) از روی بنه (Mey.) از کشور ارمنستان گزارش شده بود.

با توجه به اهمیت پسته و این که تاکنون هیچ گونه مطالعه ای بر روی کنه‌های پسته در شرایط منطقه انجام نشده بود، مطالعه حاضر با هدف (۱) تعیین تنوع گونه ای کنه‌های خوار و شکارگر مرتبط با درختان پسته، (۲) بررسی تفاوت الودگی ارقام رایج پسته در منطقه به کنه‌های زیان‌آور غالب و (۳) بررسی نوسانات انبوی جمعیت کنه‌های خوار غالب در شرایط منطقه، انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه- شهرستان مهولات در ۵۸ درجه و ۲۵ دقیقه تا ۵۹ درجه و ۵ دقیقه طول شرقی و ۳۴ درجه و ۴۰ دقیقه تا ۳۵ درجه و ۲۰ دقیقه عرض شمالی و تقریباً در مرکز استان خراسان رضوی واقع شده است. شمال شهرستان کوهستانی و دارای آب و هوای نیمه‌خشک و قسمت مرکزی و جنوبی داری آب و هوای خشک و کویری است. حداقل مطلق درجه حرارت ۴۰ و حداقل آن ۱۲ درجه سانتی گراد و متوسط سالانه نزولات جوی در محدوده شمالی و ۲۷۰ در قسمت مرکز و جنوبی ۱۷۱ میلی‌متر می‌باشد (۳).

بررسی تنوع گونه ای کنه‌های ها- در سال‌های ۸۷-۱۳۸۶ طی بازدیدهایی که هر دو هفته یک بار از باغ‌های پسته شهرستان مهولات و بخش‌های تابعه به عمل آمد اقدام به جمع آوری کنه‌های درختان پسته گردید. برای این کار در اغلب موارد مقداری از شاخ و برگ درختان پسته که احتمال می‌رفت محیط نشو و نمای این گروه از موجودات باشند جمع آوری و داخل کیسه‌های پلاستیکی قرار داده و پس از نصب بر چسب مشخصات به آزمایشگاه منتقل شدند. در آزمایشگاه با استفاده از بینوکولر و با کمک قلم مو و سوزن طریف نمونه‌های کنه جمع آوری می‌گردید. در مواردی نمونه‌های برگ، جوانه و سرشاخه‌ها را در داخل یک شیشه بزرگ محتوی مقداری الکل اتانول ۸۰ درصد قرار داده و سپس لوله و محتویات آن به مدت چند دقیقه به شدت تکان داده می‌شدند تا کنه‌ها از روی اندام‌های گیاهی جدا و در اتانول معلق شوند. پس از خارج کردن اندام‌های گیاهی، کنه‌های داخل الکل با استفاده از بینوکولر جدا و شمارش می‌شدند. برای شفاف کردن بدن کنه‌ها با توجه به سختی جلد بدن کنه‌ها از مواد شفاف کننده لاکتوفنل، نسبیت و یا کونو استفاده گردید (۱۶). بعد از آن که بدن نمونه‌ها روش ن و شفاف شدن از مایع شفاف کننده خارج

گرچه تفاوت میزان آلودگی ارقام پسته به کنه قرمز پاکوتاه معنی دار شد ($P < 0.05$) ولی کلیه ارقام در دو گروه قابل دسته بندی بودند. همانطوریکه در نمودار ۱ دیده می شود ارقام گرمه و بادامی سفید نسبت به سایر ارقام مورد بررسی آلودگی کمتری به این کنه نشان دادند. در این میان، میانگین جمعیت کنه قرمز پاکوتاه روی رقم گرمه با ۷ رقم دیگر تفاوت معنی دار داشت ولی رقم بادامی سفید فقط با ممتاز و اوحدی تفاوت معنی دار داشت. چنانکه در جدول ۱ نیز مشهود است میزان آلودگی بطور متوسط از ۱۶ کنه در برگ در رقم گرمه (۱۱ مهر ۱۳۸۷) تا ۱۹۶ کنه در برگ در رقم ممتاز (۲۷ مرداد ۱۳۸۷) متغیر بود. در مجموع رقم اوحدی با میانگین ۱۰۳/۵ کنه در برگ بالاترین آلودگی و رقم گرمه با میانگین ۶۵ کنه در برگ کمترین آلودگی را به کنه قرمز پاکوتاه نشان دادند.

نمونه برداریها نشان داد که تراکم جمعیت کنه *T. granati* در طول دوره نمونه برداری در سطح زیرین برگ‌های پسته بیشتر از سطح رویی آنها بود که احتمالاً به خاطر در امان بودن از تابش مستقیم نور خورشید و وزش باد می‌باشد. به نظر می‌رسد دمای بالا و رطوبت نسبی پایین شرایط مساعدتری برای افزایش جمعیت این کنه فراهم می‌کند.

در شرایط منطقه فعالیت این کنه در جمعیت اندازه نیمه دوم خرداد روی درختان پسته محسوس بود ولی در روی اغلب ارقام پسته بیشترین انبوھی جمعیت در اوخر مرداد ماه مشاهده شد (جدول ۱) و سپس جمعیت آن رو به کاهش گذاشت. در رقم بادامی سفید بیشترین تراکم جمعیت کنه قرمز در نمونه های آخر شهریور ماه ثبت شد.

بررسی انبوھی جمعیت کنه *Shevtchenkella recki* روی ارقام مختلف پسته نشان داد که در بین ارقام مختلف از لحظه شدت آلودگی به کنه اریوفید اختلاف معنی دار وجود دارد ($P < 0.05$). بطوری که کمترین تراکم کنه ای اریوفید در برگ‌های رقم گرمه (با میانگین ۷/۳ عدد کنه در برگ) و بیشترین تراکم جمعیت در رقم قرمز (با میانگین ۳/۶ عدد کنه در برگ) مشاهده شد (نمودار ۲). بعد از رقم گرمه رقم های اکبری و اوحدی آلودگی کمتری نسبت به سایر ارقام داشته و رقم های قرمز بهمراه کله قوچی و بادامی سفید بیشترین آلودگی به کنه اریوفید را نشان دادند.

در کلیه ارقام تراکم جمعیت اریوفید ها در سطح زیرین برگ ها بیشتر از سطح رویی آنها بود. بیشترین و کمترین تعداد کنه اریوفید در سطح رویی برگ به ترتیب روی رقم کله قوچی با میانگین ۵۸ عدد در تاریخ ۱۳ شهریور و رقم گرمه با میانگین ۱ عدد در تاریخ ۲۴ شهریور مشاهده شد. بیشترین و کمترین تعداد کنه در سطح زیرین برگ به ترتیب روی رقم قرمز با میانگین ۱۵۰ عدد در تاریخ ۲۴ شهریور و گرمه با میانگین ۲ عدد در تاریخ ۲۴ شهریور مشاهده شد.

تنوع بالای گونه ای در یک اکوسيستم کشاورزی شاخص مناسبی از پایداری سیستم و احتمال کمتر طغیان گونه های غالب می باشد

تجزیه و تحلیل آماری داده ها

تجزیه و تحلیل داده های آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با دو فاکتور زمان و رقم و با ۱۰ تکرار انجام گرفت. برای تعیین تفاوت در آلودگی ارقام مختلف پسته به جمعیت کنه ها در زمان های متفاوت با استفاده از نرم افزار MSTAT-C تجزیه واریانس (ANOVA) انجام و میانگین ها با آزمون LSD در سطح ۵ درصد مقایسه و نمودار ها با استفاده از EXCEL رسم شدند.

نتایج و بحث

تنوع گونه ای کنه های پسته- در این بررسی نمونه هایی متعلق به ۹ گونه از ۷ خانواده و ۳ راسته جمع آوری گردید. ۷ نمونه در سطح گونه و ۲ نمونه در سطح جنس شناسایی و تایید شدند. فهرست نمونه های جمع آوری و شناسایی شده طی این مطالعه بشرح زیر می باشد:

I- Order Prostigmata

1) Family Tenuipalpidae: *Tenuipalpus granati* Sayed; 2) Family Eriophyidae: *Eriophyes pistaciae* Nalepa, *Shevtchenkella recki* (Bagd.) ; 3) Family Anystidae: *Anystis baccarum* L.

II- Order Mesostigmata

4) Family phytoseiidae: *phytoseius corniger* Wainstein, *Typhlodromus bagdasarjani* Wainstein & Arutunjan; 5) Family Ameroseiidae: *Ameroseius* sp.(Probably new species); 6) Family Macrochelidae: *Macrocheles* sp.

III- Order Astigmata

7) Family Acaridae: *Tyrophagus brevicrinatus* Robertson

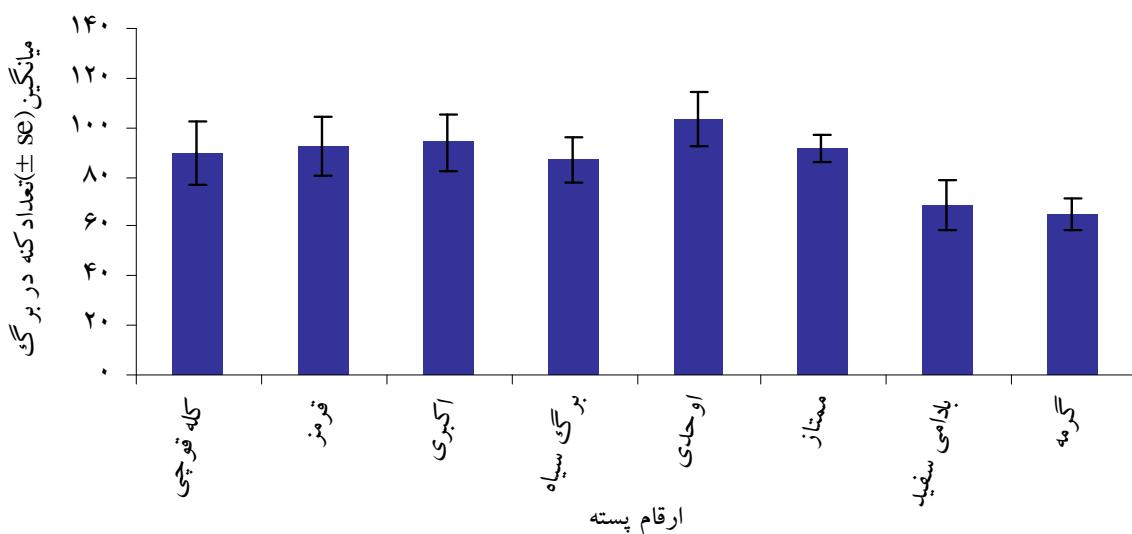
لازم بذکر است که یک نمونه از خانواده Parasitidae نیز جمع آوری گردید که شناسایی جنس و گونه آن در دست پیگیری است. در بین گونه های شناسایی شده، گونه *Shevtchenkella* (Bagd.) *recki* برای اولین بار از روی پسته اهلی در دنیا و از ایران گزارش می شود. گونه ای از *Tyrophagus brevicrinatus* Robertson و *Typhlodromus bagdasarjani* Wainstein & Arutunjan برای فون استان خراسان رضوی ثبت جدید می باشند. کلیه گونه های جمع آوری و شناسایی شده در این بررسی برای اولین بار از شهرستان مهولات گزارش می شوند. به غیر از گونه های *Shevtchenkella recki* و *Tenuipalpus granati* گونه هایی کنه روی پسته در جمعیت اندازه مشاهده شدند.

انبوھی و تغییرات جمعیت گونه های غالب کنه روی ارقام مختلف پسته- میزان آلودگی ارقام پسته به هریک از دو گونه کنه گیاهخوار متفاوت بود. بطور کلی انبوھی جمعیت کنه *T. granati* در سرتاسر دوره نمونه برداری روی کلیه ارقام بیشتر از کنه های اریوفید بود.

نمونه برداری تجاری بوده و در سال چندین نوبت مورد سمپاشی قرار می‌گرفته است. لذا بدیهی است که تنوع گونه‌ای کنه‌ها در این منطقه (۹ گونه) پایین باشد.

در این بررسی تراکم جمعیت کنه‌های گیاه خوار غالب روی رقم گرمه نسبت به سایر ارقام کمتر بود. این رقم احتمالاً میزبان مناسبی برای این گروه از آفات محسوب نمی‌شود. قضاوت قطعی نسبت به وجود و نوع مکانیزم مقاومت به کنه‌های گیاهی در این رقم نیازمند بررسیهای بیشتر و جدایانه می‌باشد.

(۲۱). تعداد انگشت شمار مطالعات فونستیک در باره کنه‌های پسته (۱۹، ۱۴، ۱۸)، مقایسه تنوع گونه‌ای کنه‌ها در مناطق متفاوت منتظر کرده است. فقط در یک بررسی نسبتاً جامع مهرنژاد و اوکرمن (۱۹) گونه کنه از روی انواع وحشی و اهلی پسته از زیست گاههای طبیعی و باغات پسته استان کرمان گزارش کردند. بنظر می‌رسد دلیل اصلی تنوع گونه‌ای بالاتر گزارش شده توسط نامبردگان ناشی از تنوع میزبان‌ها و مناطق مورد نمونه برداری آنها باشد. در مقابل، بررسی حاضر در سطح شهرستان مه‌لات و محدود به باغ‌های دست کاشت پسته اهلی (*Pistacia vera L.*) بود. افزون بر این، بجز باغ ایستگاه تحقیقات پسته فیض آباد، اکثر باغ‌های مورد

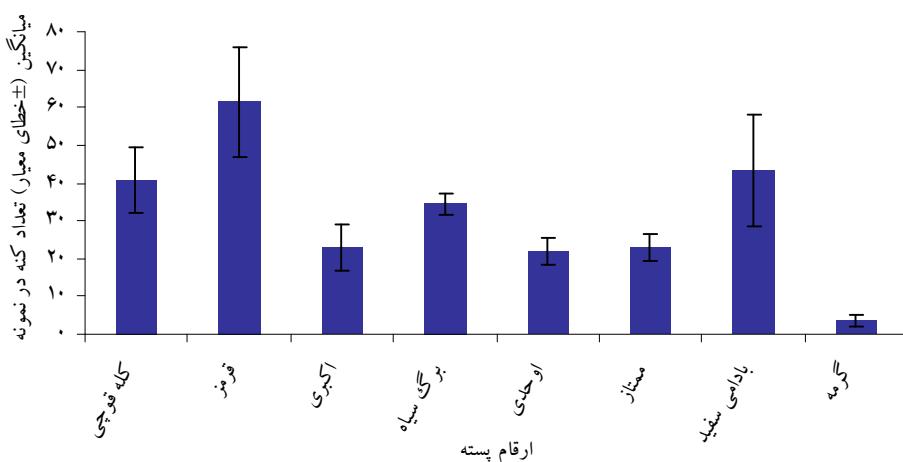

نمودار ۱- میانگین(±خطای معیار) جمعیت کنه قرمز پاکوتاه (*Tenuipalpus granati Sayed*) روی ارقام مختلف پسته در سال ۱۳۸۷ در شهرستان مه‌لات

جدول ۱- میانگین(±خطای معیار) تعداد مراحل فعال کنه *Tenuipalpus granati Sayed* در برگ در تاریخ‌های مختلف روی ارقام مختلف پسته در شهرستان مه‌لات در سال ۱۳۸۷. هر رقم داخل جدول میانگین ۱۰ داده است.

تاریخ نمونه‌برداری	رقم پسته	مرداد ۲۷							
		۱۳ شهریور	۲۴ شهریور	۱۱ مهر	۱۱ مهر	۱۳ شهریور	۲۴ شهریور	۱۱ مهر	۱۱ مهر
بادامی (سفید)		۲۰/۶	۷۰ ^b	۸۳ ^{ab}	۹/۵	۱۷/۲	۹۲ ^{ab}	۲/۳	۳۰ ^{ab}
کله قوچی		۴۱/۲	۱۶۸ ^a	۱۰۳ ^{ab}	۲۴/۹	۱۴/۶	۶۴ ^b	۲/۹	۲۴ ^{ab}
اکبری		۳۶/۶	۱۴۸ ^{ab}	۲۰/۷۵	۹۷ ^{ab}	۲۱/۳	۱۱۱ ^a	۳/۲	۲۱ ^b
وحدی		۲۳/۶	۱۵۹ ^a	۱۱۸ ^a	۱۹/۸	۶/۹	۹۷ ^{ab}	۵/۶	۴۰ ^a
قرمز		۱۹/۶۳	۱۲۲ ^{ab}	۲۵/۰۵	۱۰۹ ^{ab}	۱۸/۵	۱۰۰ ^{ab}	۱۲/۵	۳۹ ^a
گرمه		۲۶/۴	۱۶۱ ^a	۳/۱	۶ع ^b	۱۵/۴	۱۷ ^c	۳/۲	۱۶ ^b
متاز		۲۲/۹۵	۱۹۶ ^a	۸/۱	۹۷ ^{ab}	۱۲/۷	۷۹ ^{ab}	۴/۲	۲۱ ^b
برگ سیاه		۳۳/۹	۱۵۷ ^a	۱۲/۲	۶۱ ^b	۱۲/۵	۱۰۹ ^a	۵/۹	۲۰ ^b

در هر سیزده میانگین‌های با حروف متفاوت با یکدیگر در سطح ۵ درصد با آزمون LSD نفاوت معنی‌دار دارند.

نمودار ۲- میانگین(± خطای معیار) جمعیت کنه (*Shevtchenkella recki* (Bagd.) روی ارقام مختلف پسته در سال ۱۳۸۷ در شهرستان مه ولات

جدول ۲- میانگین(± خطای معیار) تعداد مراحل فعال کنه (*Shevtchenkella recki* (Bagd.) دربرگ در تاریخ‌های متفاوت روی ارقام مختلف پسته در شهرستان مه ولات در سال ۱۳۸۷. هر رقم داخل جدول میانگین ۱۰ داده است.

تاریخ نمونه برداری	۲۷ مرداد	۱۳ شهریور	۲۴ شهریور	۱۱ مهر
رقم پسته	خطای معیار میانگین	خطای معیار میانگین	خطای معیار میانگین	خطای معیار میانگین
پسته بادامی (سفید)	۶۸ ^{ab}	۲۴/۹	۲۶/۳	۱/۱
کله قوچی	۵۵ ^b	۱۵/۸	۳۹ ^{bc}	۱/۳
اکبری	۳۸ ^{bc}	۹/۲	۲۶ ^{bc}	۱/۱
اوحدی	۳ ^c	۱/۶	۴/۹	۲/۲
قرمز	۵۹ ^{ab}	۱۹/۳	۳۴ ^{bc}	۲۴ ^a
گرمه	۱		۹۵ ^a	۱۱ ^b
متاز	۵		۰/۶	۰/۸
برگ سیاه	۲۳/۲	۱۰۰ ^a	۲/۱	۲/۹

میانگین های با حروف متفاوت در هر ستون با یکدیگر در سطح ۵ درصد با آزمون LSD تفاوت معنی دار دارند.

تلقیقی آفات پسته باشد.

سپاسگزاری

از کلیه افرادی که نگارندها را در اجرای این طرح باری کردند، بویژه دکتر هونگ (دانشگاه نانجینگ چین) برای شناسایی نمونه های خانواده اریوفیده، دکتر اوکرمن (افریقای جنوبی) برای شناسایی سایر نمونه های کنه ها، مدیریت اسبق اداره جهاد کشاورزی شهرستان مه ولات آقای مهندس ساربان و همچنین مسئولین ایستگاه تحقیقات کشاورزی شهرستان مه ولات به خصوص آقای مهندس شرافتی جهت مساعدت و همکاری در نمونه برداری ها و آقای مهندس نباتی (دانشجوی دکتری زراعت دانشگاه فردوسی) جهت مساعدت در تجزیه و تحلیل آماری قدردانی می گردد. این مقاله قسمتی از نتایج

مسلمان برای گیاهان ارزشمند و اقتصادی نظیر پسته غیر محتمل است که بکارگیری ارقام مقاوم به آفات به تنهایی راهکار کافی برای مدیریت آنها باشد. با این حال، اگر استفاده از ارقام مقاوم نتواند کنترل قطعی آفت را فراهم کند موجب کاهش دفعات سمپاشی شده بدین ترتیب خطر کمتری بندپایان مفید موجود در اکوسیستم را تهدید خواهد کرد. لذا استفاده از ارقام مقاوم می تواند جزیی از برنامه های مدیریت تلقیقی آفات باشد.

نتایج این بررسی می تواند مبنای برای مطالعات بعدی در زمینه های (۱) بررسی ارتباط بین میزان آلودگی به کنه های گیاه خوار و کاهش رشد گیاه و نهایتاً تاثیر آن بر عملکرد و (۲) بررسی پارامتر های زیستی نظیر نرخ ذاتی افزایش جمعیت و نرخ خالص تولید مثل هریک از دو گونه کنه غالب برای تعیین رجحان میزانی آنها بوده و نهایتاً مکمل اطلاعات بنیادی برای دستیابی به یک برنامه جامع مدیریت

پایان نامه نگارنده اول می باشد که قسمتی از هزینه اجرای آن توسط دانشگاه فردوسی تامین شده است.

منابع

- ۱- اسماعیلی م. ۱۳۶۲. آفات مهم درختان میوه ایران. انتشارات دانشگاه تهران. ۵۷۸ ص.
 - ۲- افسارچ. ۱۳۳۱. آفات پسته، بادام و گردو. نشریه اداره کل فلاحت، چاپخانه فردوسی، تهران. ۱۶ ص.
 - ۳- انصاری ع. ۱۳۸۵. مهولات در یک نگاه. ماهنامه خبری اقتصادی بین المللی اقتصاد آسیا. ۲۳۶ ص.
 - ۴- بوتیمار م. ۱۳۸۷. بررسی فونستیک کنه های باغ های پسته و انار در شهرستان مهولات. پایان نامه کارشناسی ارشد حشره شناسی کشاورزی داشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد (منتشر نشده). ۱۲۸ ص.
 - ۵- بهداد ا. ۱۳۶۶. آفات مهم درختان و درختچه های جنگلی و گیاهان زینتی ایران. چاپ نشاط اصفهان. ۸۷ ص.
 - ۶- تقیزاده ف. و صفوی م. ۱۳۳۹. آفات پسته ایران و طرز مبارزه با آنها. نشریه اداره کل بررسی آفات بناطی. وزارت کشاورزی، ۷۲ ص.
 - ۷- خانجانی م. و حداد ایرانی نژاد ک. ۱۳۸۵. کنه های زیان آور محصولات کشاورزی ایران. انتشارات دانشگاه بوعلی سینا همدان. ۵۲۶ ص.
 - ۸- رجبزاده م. ۱۳۸۵. جایگاه پسته مهولات ایران. ماهنامه خبری اقتصادی بین المللی اقتصاد آسیا. ۲۳۶ ص.
 - ۹- سعیم م.ا. ، علیزاده ع. و صابری ریسه ر. ۱۳۸۴. آفات و بیماری های پسته در ایران و مدیریت تلفیقی آنها. انتشارات جهاد دانشگاهی واحد تهران. ۳۰۱ ص.
 - ۱۰- شرافتی ع.ح. ۱۳۸۵. جایگاه پسته در ایران. ماهنامه خبری اقتصادی بین المللی اقتصاد آسیا. ۲۳۶ ص.
 - ۱۱- کریوixin گ. ۱۳۲۵. آفات پسته در ایران. مجله آفات و بیماری های بناطی. شماره یک. صفحات ۲-۴.
 - ۱۲- کمالی ک. ، استوان ھ. و عظامهر ا. ۱۳۸۰. فهرست کنه های (Acari) ایران. مرکز انتشارات علمی دانشگاه آزاد اسلامی تهران. ۱۹۲ ص.
 - ۱۳- مدرس اول م. ۱۳۸۰. فهرست آفات کشاورزی ایران و دشمنان طبیعی آنها. انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد. ۴۲۹ ص.
 - ۱۴- مهرنژاد م.ر. و دانشور ھ. ۱۳۷۰. کنه های اریوفید در باغات پسته استان کرمان. دهمین کنگره گیاهپزشکی ایران، دانشگاه شهید باهنر کرمان. صفحه .۹۲
- 15- Bagdasarian A.T. 1972. Eriofiidnyje klesci na fistashke (Eriophyoidea). [Eriophyoidea (Acarina) on Pistachio]. Dokl. Akad. Nauk. Arm. SSR, 55(2): 123-128. (In Russian).
- 16- Jeppson L., Keifer H.H., & Baker E.W. 1975. Mites injurious to Economic plants. Univ. of California Press. 614 pp.
- 17- Mehrnejad M.R. 2001. The current status of Pistachio pests in Iran. Cahiers options. Mediterraneens, Vol. 56: 315 – 22.
- 18- Mehrnejad M.R., & Daneshvar H. 1991. Two new eriophyid mites of pistachio orchards in the Kerman and Yazd Provinces. Entomologie et Phytopathologie Appliques, 58: 87- 88.
- 19- Mehrnejad M.R., & Ueckermann E.A. 2001. Mites (Arthropoda, Acari) associated with pistachio trees (Anacardiaceae) in Iran(I). Systematic & Applied Acarology Special publications, 6: 1-12.
- 20- Sadeghi H., & Zare M. 2006. The injurious Arthropods of Wild Pistachio
- 21- Trees (Pistacia vera, Anacardiaceae) in Northeastern Iran. Caspian Journal of Environmental Sciences, Vol. 4 (1): 83-87.
- 22- Speight M.R., Hunter M.D., & Watt A.D. 1999. *Ecology of insects: concepts and applications*. Blackwell Pub. 350 pp.